

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۲ می ۲۰۲۱

مردم در دام جنگ روانی طالبان!

سه شنبه- ۲۱ ثور ۱۴۰۰- کابل: از دو روز بدین سو که "آی. اس. آی." از زبان سرکرده طالبان روز های عید را آتش بس اعلام داشته است، دیده می شود که رسانه ها تلاش می ورزند، این پیشنهاد را به مثابه عطیه آسمانی و بازکردن درب های بهشت و رسیدن به عمر جاویدان تبلیغ نموده، بسیار آگاهانه می خواهند با کاستن از بار جنایات طالب، دروازه های آشتی را بین مردم رنج دیده و آن جنایتکاران به نفع طالب بکشایند، بدون آن که کسی به نکات آتی توجه نماید:

۱- نخستین مسأله زمان اعلام این فرمان است. "آی. اس. آی." زمان اعلام این آتش بس موقت را بسیار دقیق انتخاب نموده است چه از یک جانب کشتار شاگردان لیسه سید الشهداء نفرت و انزجار مردم کشور و حتا جهان را از طالب و پاکستان به علت جنایات شان، در حد انفجار رسانیده بود و احتمال این که مردم چنان علیه طالب بسیج شوند که دیگر هیچ نیروئی نتواند جلو آنها را بگیرد، بیشتر ساخته بود و از جانب دیگر مسافرت رؤسای ستاد ارتش پاکستان و انگلیس به کابل می بایست با یک تحفه همراه می بود.

مهمتر از هر دو دلیل، وضعیت جبهات جنگ در جریان ۱۰ روز اخیر می باشد. تا جایی که از مطالعه جریانات اوضاع بر می آید، دیده می شود که حملات اعلام ناشده بهاری طالب که تصمیم داشتند با استفاده از خلأ روانی ناشی از فرار حامیان نظامی دولت دست نشانده از افغانستان، با قدرت نظامی یکی دو ولایت و چند ولسوالی را تصرف نمایند، به شکست مواجه شده، به علاوه آن که به اهداف مورد نظر شان نرسیدند، هرگاه ادعا های رسانه ئی دولت دست نشانده درست باشد، تلفات سنگینی را نیز در تمام جبهات متقبل شده اند، نیاز بدان دارند تا جهت ادامه حملات در آینده، زیر عنوان آتش بس، خطوط اکمالاتی شان را با شدت و سرعت تقویت نمایند.

یعنی اعلام این آتش بس نه از روی رحم و شفقت "اسلامی" و "حرمت گذاشتن با روز های "عید" است و نه هم نمودی از صلخواهی طالب می باشد، بلکه اعلام این آتش بس دقیقاً جهت اكمال جبهات جنگ شان چه از لحاظ نیروی انسانی و چه هم مهمات و سلاح می باشد. یعنی آتش بس به پاسخ نیاز مندیهای جنگی طالب صورت گرفته است.

از همین رو در صورتی که زمامداران دولت دست نشانده کوچکترین علاقه ای به سرکوب و نابودی طالب می داشتند و یا داشته باشند، نباید به مانند گذشته در دام این حرکت زیرکانه طالب افتاده، زیر پوشش آتش بس به طالب فرصت دهند تا خود را مجدداً تقویت نمایند.

عکس آن هرگاه در این اداره و طنفروش و دشمن مردم، احترامی به خون خلقهای کشور وجود می داشت، عطای طالب را به لقایش بخشیده بر حملات خود بالای آن شدت و حدت می بخشید، حد اقل خطوط اکمالاتی آنها را نابود می نمود.

۲- با در نظر داشت این که به اساس اعلانات مکرر طالب و فرار از پذیرش مسؤولیت جنایاتش، گویا نیرو و یا نیروهای دیگری وجود دارند که فاجعه هائی چون لوگر، پوهنتون کابل، مکتب دخترانه سید الشهداء و ... به وجود آورده اند و گویا طالب در ایجاد آن فجایع نقشی ندارد، پس نمی دانم خوشحالی برای چیست؟؟

طالب که خود اعلام داشته است که در عقب آن جنایات قرار ندارد، یعنی "دستی از غیب" مردم ما را به خاک و خون می کشد، در نتیجه اعلام آتش بس از جانب طالب، در موجودیت آن "دستی از غیب" که مردم ما را قتل عام می کند، کدام سودی ندارد و نباید مردم بابت آن ابراز شادمانی نمایند. چه هر آن امکان دارد آن "دستی از غیب" باز هم از آستین جنایت بیرون شده، ده ها و صد ها هموطن ما را به خاک و خون بکشد.

هموطنان گرامی!

طالب بسیار آگاهانه و موزیانه جنگ روانی شدیدی را علیه ما به راه انداخته، تمام رسانه ها و دولت دست نشانده را به بازی گرفته، وقتی دلش خواست قهر می کند و زمانی که میل داشت آشتی. یعنی در کل ابتکار عمل قهر و آشتی، جنگ و صلح، ادامه جنگ و اعلام آتش بس را در اختیار خود قرار داده، هر آنچه ذهن جنایت پیشه اش خواست همان را بر ما تطبیق می دارد.

هموطنان گرامی!

این را باید بدانیم و بپذیریم، تا زمانی که ابتکار عمل در دست طالب است و دولت دست نشانده مردم را گوسفندوار به دنبال آنها می کشاند، نه به صلح خواهیم رسید و نه شر طالب و طالب ها از سر ما کم خواهد شد. اگر می خواهیم در این نبرد مرگ و زندگی بین مردم در یک طرف و تمام دشمنان اعم از دولت دست نشانده، طالب، داعیان اسلام سیاسی و امپریالیسم در طرف دیگر، پیروزی از آنها ما گردد باید بکوشیم تا در گام نخست بدون آن که در دامهای تعبیه شده آنها بیفتیم، از حالت منفعل و دنباله رو بیرون شده، ابتکار عمل را خود به دست گیریم. هم زمان جنگ و صلح را خود ما انتخاب نمائیم و هم مکان آن را. فقط در چنین صورتیست که امکان و مقدمات رهائی از چنگال های خونین امپریالیسم و ارتجاع مساعد خواهد گردید.

مبارزه علیه امپریالیسم و ارتجاع، جزء لاینفک مبارزه علیه دولت دست نشانده می باشد!

سرکها ما را می طلبند!